

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 6. októbra 2010*

Vo veci C-222/08,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 22. mája 2008,

Európska komisia, v zastúpení: H. van Vliet a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Belgickému kráľovstvu, v zastúpení: T. Materne a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci S. Depré, avocat,

žalovanému,

* Jazyk konania: holandčina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia C. Toader, K. Schiemann, P. Kūris a L. Bay Larsen,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. marca 2010,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 22. júna 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Komisia Európskych spoločenstiev vo svojej žalobe navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že neprebralo v plnom rozsahu článok 12 ods. 1 a článok 13 ods. 1, ako aj prílohu IV časť A smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich

sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367), nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice a z článku 249 ES.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Smernica 2002/22

- 2 Odôvodnenie č. 4 smernice 2002/22 stanovuje, že „zabezpečenie univerzálnej služby (t. z. poskytovanie vymedzeného minimálneho súboru služieb koncovým užívateľom za prijateľné ceny) môže zahŕňať poskytovanie niektorej služby niektorým koncovým užívateľom za ceny, ktoré sa odchyľujú od cien vyplývajúcich z bežných trhových podmienok. Kompenzácia pre podniky, určené na poskytovanie takýchto služieb, však za týchto okolností nemusí vyústiť do deformácie hospodárskej súťaže za predpokladu, že určeným podnikom sa uhradia vyvolané špecifické čisté náklady a za predpokladu, že čisté nákladové zataženie sa uhradza konkurenčne neutrálnym spôsobom“.

3 Podľa odôvodnenia č. 18 smernice 2002/22:

„členské štáty by v prípade potreby mali vytvoriť mechanizmy financovania čistých nákladov povinnosti univerzálnej služby v prípadoch, keď sa preukáže, že povinnosť môže byť splnená len so stratou alebo s čistými nákladmi, ktoré ležia mimo normálnych obchodných noriem. ...“

4 Odôvodnenie č. 21 smernice 2002/22 stanovuje:

„keď povinnosť poskytnúť univerzálnu službu predstavuje neobjektívne zaťaženie podniku, je primerané povoliť členským štátom vytvoriť mechanizmus efektívnej úhrady čistých nákladov. ...“

5 Podľa článku 3 smernice 2002/22 s názvom „Dostupnosť univerzálnej služby“:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby na ich území boli služby stanovené v tejto kapitole v špecifikovanej kvalite prístupné pre všetkých koncových užívateľov nezávisle na geografickej polohe a na základe špecifických vnútroštátnych podmienok, za prijateľné ceny.

2. Členské štáty stanovia najefektívnejší a najprimeranejší prístup k zabezpečeniu implementácie univerzálnej služby, pričom budú rešpektovať princípy objektivity, transparentnosti, nediskriminácie a proporcionality. Budú sa snažiť o minimalizáciu skresľovania trhu, a to najmä u poskytovania služieb za ceny alebo iné podmienky,

ktoré sa odchyľujú od bežných obchodných podmienok, pričom budú rešpektovať verejný záujem.“

6 Článok 8 tejto smernice s názvom „Určenie podnikov“ stanovuje:

„1. Členské štáty môžu určiť jeden alebo viac podnikov, ktoré budú zodpovedné za poskytovanie univerzálnej služby...“

2. Keď členské štáty určia podniky na časti štátneho územia alebo na celom území, ktorým boli uložené povinnosti týkajúce sa poskytovania univerzálnej služby, urobia tak s použitím efektívneho, objektívneho, transparentného a nediskriminačného mechanizmu, pričom žiadny podnik nie je vopred vylúčený z tejto možnosti. Také metódy určenia zabezpečia, aby sa univerzálna služba poskytovala nákladovo efektívnym spôsobom a aby sa mohla využiť ako prostriedok stanovenia čistých nákladov záväzku univerzálnej služby v súlade s článkom 12.“

7 Článok 9 smernice 2002/22 s názvom „Priateľnosť taríf“ stanovuje:

„1. Národné regulačné orgány monitorujú vývoj a úroveň maloobchodných taríf služieb uvedených v článku 4, 5, 6 a 7, ktoré spadajú pod záväzok univerzálnej služby a sú poskytované určenými podnikmi, najmä vo vzťahu k vnútroštátnym spotrebiteľským cenám a príjmom.“

2. Členské štáty na základe vnútroštátnych podmienok môžu vyžadovať, aby určené podniky umožnili spotrebiteľom tarifnú voľbu alebo im poskytli tarifné balíky, ktoré sa líšia od taríf poskytovaných za bežných komerčných podmienok, a najmä aby zabezpečili, že spotrebiteľom s nízkym príjmom alebo s osobitnými sociálnymi potrebami nebude bránené v prístupe alebo používaní verejne prístupných telefónnych služieb.

...“

- 8 Článok 12 ods. 1 smernice 2002/22 s názvom „Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby“ stanovuje:

„Ak národné regulačné orgány usúdia, že poskytovanie univerzálnej služby podľa článkov 3 až 10 môže predstavovať nespravodlivé zaťaženie podnikov určených na poskytovanie univerzálnej služby, budú kalkulovať čisté náklady za jej poskytovanie.

Na tento účel národné regulačné orgány:

- a) vykalkulujú čisté náklady na plnenie záväzku univerzálnej služby, berúc do úvahy každú trhovú výhodu, ktorá vyplynie pre podnik určený na poskytovanie univerzálnej služby, v súlade s prílohou IV, časť A; alebo
- b) použijú čisté náklady za poskytovanie univerzálnej služby identifikovanej mechanizmom určovania v súlade s článkom 8 ods. 2.“

- 9 Podľa článku 13 smernice 2002/22 s názvom „Financovanie záväzkov univerzálnej služby“:

„1. Ak na základe kalkulácie čistých nákladov uvedených v článku 12 národný regulačný orgán zistí, že podnik znáša neprimerané zataženie, členské štáty na žiadosť určeného podniku rozhodnú o:

- a) zavedení mechanizmu, ktorým sa podniku za transparentných podmienok uhradia stanovené čisté náklady z verejných fondov; a/alebo
- b) rozdelení čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby medzi poskytovateľov elektronických komunikačných sietí a služieb.

...“

- 10 V prílohe IV časti A smernice 2002/22 sa uvádza, že čisté náklady záväzkov univerzálnej služby musia byť vypočítané takýmto spôsobom:

„Záväzky univerzálnej služby sa vzťahujú k tým povinnostiam, ktoré uložil podnikom členský štát a týkajú sa zabezpečenia siete a služby v špecifikovanej geografickej oblasti, vrátane, ak sa to vyžaduje, priemerných cien v uvedenej geografickej oblasti za poskytnutie uvedenej služby alebo poskytnutie špecifickej tarifnej voľby pre spotrebiteľov s nízkymi príjmami alebo s osobitnými sociálnymi potrebami.

Národné regulačné orgány uvážia všetky prostriedky na zabezpečenie primeraných stimulov pre podniky (určené alebo nie), aby tieto záväzky univerzálnej služby plnili nákladovo efektívne. Pri kalkulácii nákladov sa čisté náklady univerzálnej služby vypočítajú ako rozdiel medzi čistými nákladmi určeného podniku s povinnosťou poskytovania univerzálnej služby a podniku bez tejto povinnosti. Toto sa uplatňuje bez ohľadu na to, či je sieť v jednotlivom členskom štáte plne rozvinutá, alebo je ešte v etape vývoja a expanzie. Náležitá pozornosť sa venuje správne posúdeniu nákladov, ktorým by sa určený podnik mohol vyhnúť, keby nemal žiadne povinnosti týkajúce sa poskytovania univerzálnej služby. Kalkulácia čistých nákladov by mala zhodnotiť prínosy vrátane nehmotného prospechu pre operátora univerzálnej služby.

...“

- 11 Podľa článku 38 smernice 2002/22 členské štáty musia prijať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 24. júla 2003, bezodkladne o nich informovať Komisiu a uvedené ustanovenia uplatňovať od 25. júla 2003.

Vnútroštátna právna úprava

- 12 Dňa 13. júna 2005 Belgické kráľovstvo prijalo zákon o elektronických komunikáciách (*Moniteur belge* z 20. júna 2005, s. 28070, ďalej len „zákon z 13. júna 2005“), ktorý bol naposledy zmenený a doplnený zákonom z 25. apríla 2007 týkajúcim sa rôznych ustanovení (IV) (*Moniteur belge* z 8. mája 2007, s. 25103, ďalej len „zákon z 25. apríla 2007“).

13 Článok 74 zákona z 13. júna 2005 v znení zákona z 25. apríla 2007 znie takto:

„Sociálna zložka univerzálnej služby spočíva v poskytovaní osobitných tarifných podmienok určitým skupinám užívateľov každým operátorom, ktorý poskytuje spotrebiteľom verejnú telefónnu službu.

Skupiny užívateľov a tarifné podmienky uvedené v odseku 1, ako aj konania upravujúce získanie týchto tarifných podmienok sú uvedené v prílohe.

Inštitút [belgický inštitút pôšt a telekomunikácií (ďalej len ‚Inštitút‘)] každoročne predkladá ministrovi [zodpovednému za oblasť elektronických komunikácií] správu o podieloch operátorov na celkovom počte sociálnych slabých účastníkov vo vzťahu k ich trhovému podielu určenému na základe obratu na trhu s verejnými telefónnymi službami.

Zriaďuje sa fond pre univerzálnu službu, ktorý má v oblasti sociálnych taríf odškodniť poskytovateľov sociálnych taríf, ak za týmto účelom podali žiadosť na Inštitút. Tento fond má právnu subjektivitu a spravuje ho Inštitút.

Kráľ po predložení stanoviska Inštitútu podrobnejšie upraví nariadením prejednaným v Rade ministrov fungovanie tohto mechanizmu.

Ak sa zistí, že počet znížených taríf poskytnutých operátorom je nižší než počet znížených taríf zodpovedajúcich jeho podielu na celkovom obrate na trhu s verejnými telefónnymi službami, musí uvedený operátor stanovený rozdiel vyrovať.

Ak sa zistí, že počet znížených taríf poskytnutých operátorom je vyšší než počet znížených taríf zodpovedajúcich jeho podielu na celkovom obrate na trhu s verejnými telefónnymi službami, uvedený operátor bude odškodnený sumou, ktorá zodpovedá tomuto rozdielu.

Kompenzácie uvedené v predchádzajúcich odsekoch sú okamžite splatné. Ku skutočnému vyrovnaniu z fondu príde v okamihu, keď fond zahájí svoju činnosť, a najneskôr v roku, ktorý nasleduje po nadobudnutí účinnosti tohto článku.

Podľa metodológie uvedenej v prílohe Inštitút vypočíta čisté náklady na sociálne tarify každému operátorovi, ktorý podal takúto žiadosť na Inštitút.

Inštitút môže podrobnejšie upraviť spôsob výpočtu nákladov a kompenzácií v medziach stanovených zákonom a prílohou.“

- ¹⁴ Článok 45a prílohy zákona z 13. júna 2005, vložený článkom 200 zákona z 25. apríla 2007, upravuje metódu výpočtu čistých nákladov na sociálne tarify. Uvedený článok 45a stanovuje:

„Čisté náklady na sociálne tarify univerzálnej služby sa rovnajú rozdielu medzi príjmami, ktoré by poskytovateľ sociálnych taríf dosiahol za bežných obchodných podmienok, a príjmami, ktoré dosiahne v dôsledku zákonom stanovených zliav poskytnutých príjemcom sociálnej tarify.

V prvých piatich rokoch od nadobudnutia účinnosti zákona Inštitút percentuálne zníži kompenzáciu, ktorú prípadne dostane tradičný poskytovateľ sociálnych taríf.

Percentuálna sadzba, o ktorej hovorí predchádzajúci odsek, sa určí na základe nepriamej výhody. Inštitút sa opiera o výpočty, ktoré už urobil v rámci určenia čistých nákladov tradičného poskytovateľa sociálnych taríf.“

15 Podľa článku 202 zákona z 25. apríla 2007:

„Pojem ‚Kompenzácie uvedené v predchádzajúcich odsekoch sú okamžite splatné‘ uvedený v článku 74 [ôsmom] odseku zákona z 13. júna 2005... treba vykladať takto:

Pri príprave návrhu zákona z 13. júna 2005..., zohľadňujúc podmienky uvedené v smernici [2002/22] a v dôsledku žiadosti, ktorú s týmto cieľom podal tradičný poskytovateľ univerzálnej služby, a po určení čistých nákladov univerzálnej služby zo strany Inštitútu, zákonodarca ako národný regulačný orgán preskúmal neprimeranosť zaťaženia. V tejto súvislosti zákonodarca v súlade so zisteniami Conseil d'État uviedol, že ak sa vezme do úvahy nepriame zvýhodnenie, vrátane nehmotnej výhody, ktorá môže z tohto plnenia vyplynúť, potom možno akýkoľvek deficit zistený na základe výpočtu považovať za neprimerané zaťaženie.“

Konanie pred podaním žaloby a konanie pred Súdnym dvorom

- 16 Po tom, čo Komisia 24. júna 2005 dostala znenie zákona z 13. júna 2005, ktorým Belgické kráľovstvo prebralo smernicu 2002/22, zaslala 15. novembra 2006 výzvu, v ktorej spochybnila súlad niektorých aspektov uvedeného zákona s článkom 12 ods. 1 a článkom 13 ods. 1 tejto smernice.
- 17 V odpovedi zo 16. februára 2007 Belgické kráľovstvo informovalo o zmene uvedeného zákona, ktorý bol novelizovaný zákonom z 25. apríla 2007.
- 18 Komisia teda vzala niektoré žalobné dôvody späť. Dva žalobné dôvody ale nestiahla, a to jednak žalobný dôvod, ktorý sa týka chýbajúceho ustanovenia v belgickej právnej úprave, na základe ktorého by národný regulačný orgán posúdil otázku, či povinnosť ponúkať sociálne tarify je nespravodlivým zaťažením, a jednak žalobný dôvod, ktorý sa týka spôsobu, akým tento úrad vypočíta čisté náklady spojené s poskytovaním sociálnych taríf.
- 19 Komisia zaslala 29. júna 2007 odôvodnené stanovisko, v ktorom Belgické kráľovstvo vyzvala, aby prijalo opatrenia, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2002/22 v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto stanoviska.
- 20 Listom z 1. augusta 2007 Belgické kráľovstvo podalo žiadosť o odklad, ktorú Komisia zamietla z dôvodu, že neboli splnené stanovené podmienky.

- 21 Vzhľadom na to, že Komisiu neuspokojili informácie predložené Belgickým kráľovstvom, rozhodla sa podať túto žalobu.

O žalobe

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa ustanovení umožňujúcich určiť, či povinnosť uplatniť sociálne tarify je nespravodlivým zaťažením

Argumentácia účastníkov konania

- 22 Podľa názoru Komisie článok 12 ods. 1 a článok 13 ods. 1 smernice 2002/22 ukladá národnému regulačnému orgánu povinnosť preskúmať, akým spôsobom sú zaťaženi operátori, ktorí majú poskytovať univerzálnu službu z dôvodu, že túto službu poskytujú.
- 23 Prijatím článku 74 zákona z 13. júna 2005 v znení zákona z 25. apríla 2007 belgický zákonodarca rozhodol, že akékoľvek čisté náklady, ktoré vyplývajú z povinnosti uplatňovať sociálne tarify, sú nespravodlivým zaťažením dotknutých podnikov, ktoré treba kompenzovať. Následne bol vytvorený fond pre univerzálnu službu v oblasti sociálnych taríf, do ktorého prispievajú operátori a ktorý je určený na odškodnenie uvedených podnikov.

- 24 Okrem toho, že sa Komisia pýta, či zákonodarca sám osebe môže zriadiť národný regulačný orgán, zároveň tvrdí, že smernica 2002/22 stanovuje povinnosť preskúmať v konkrétnom prípade údajné nespravodlivé zaťaženie pomocou výpočtu čistých nákladov a financovania záväzkov univerzálnej služby. Keďže v tejto súvislosti dochádza k posúdeniu už prijatého zákona, ktorý upravuje univerzálnu službu, je tento fakt v rozpore so smernicou 2002/22 do tej miery, do akej ide o určenie *a priori* nespravodlivého zaťaženia všeobecným a abstraktným spôsobom.
- 25 Komisia dodáva, že použitá metóda nie je v súlade s podmienkami stanovenými v smernici 2002/22, pretože ani belgický zákonodarca, ani Inštitút nikdy náležite nepreskúmali, či poskytnutie univerzálnej služby je nespravodlivým zaťažením dotknutých operátorov.
- 26 Pokiaľ ide o výpočet čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby, ktorý urobil 26. novembra 2002 Inštitút, Komisia tvrdí, že vzhľadom na to, že zákon z 13. júna 2005 bol prijatý až dva a pol roka po predložení stanoviska Inštitútu, je daný výpočet neaktuálny a nezodpovedá súčasnému stavu. Hoci uvedený zákon uložil záväzok univerzálnej služby všetkým operátorom, stanovisko Inštitútu týkajúce sa nákladov, ktoré znáša spoločnosť Belgacom (ďalej len „Belgacom“), sa týkalo len odhadov na rok 2003, keď len táto spoločnosť podliehala povinnosti uplatňovať sociálne tarify. Sporné stanovisko sa teda neopiera o reálny výpočet čistých nákladov, na základe ktorého by sa Belgické kráľovstvo mohlo domnievať, že prijatie zákona z 13. júna 2005 bude viesť k nespravodlivému zaťaženiu všetkých operátorov.
- 27 Komisia zastáva názor, že belgický systém nepodporuje dodržiavanie zásad rentability, účinnosti, objektivity, zákazu diskriminácie a minimálnej deformácie hospodárskej súťaže zavedených judikatúrou Súdneho dvora, a odvoláva sa v tejto súvislosti na rozsudok z 19. júna 2008, Komisia/Francúzsko (C-220/07, bod 31).

- 28 Ďalej Komisia uvádza, že v belgickom zákone sú právomoci Inštitútu veľmi obmedzené vzhľadom na to, že Inštitút nemá právomoc konštatovať, že poskytnutie univerzálnej služby nevedie k nespravodlivému zaťaženiu.
- 29 Napokon sa Komisia pozastavuje nad tým, že belgický zákonodarca v jednom bode telekomunikačných smerníc konal ako národný regulačný orgán, a to pri posúdení existencie nespravodlivého zaťaženia v dôsledku poskytnutia univerzálnej služby, hoci zákon z 13. júna 2005 s takouto situáciou nepočíta a ani iným spôsobom nebola uverejnená, čo odporuje ustanoveniam článku 3 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349), a teda argumenty založené na belgickom ústavnom práve nemožno úspešne uplatniť.
- 30 S odvolaním sa na zásadu inštitucionálnej autonómie, na článok 249 ES, ako aj odôvodnenie č. 11 a články 2 a 3 smernice 2002/21 Belgické kráľovstvo tvrdí, že nič nebráni tomu, aby belgický parlament v zmysle ústavy konal ako národný regulačný orgán a konšatoval existenciu nespravodlivého zaťaženia v dôsledku poskytnutia univerzálnej služby.
- 31 Snaha legislatívnou cestou definovať nespravodlivé zaťaženie má zabrániť rozdielnemu zaobchádzaniu s rôznymi operátormi, ktorí sú odteraz všetci povinní uplatňovať sociálne tarify a z tohto dôvodu znášajú straty, lebo tieto tarify sú nižšie než bežné ceny. Všetky čisté náklady, ktoré musí znášať podnik, ktorý ako poskytovateľ služby poskytuje univerzálnu službu, musia byť považované za nespravodlivé náklady a musia byť kompenzované.

- 32 Belgické kráľovstvo upresňuje, že úlohy, ktoré sú zverené národnému regulačnému orgánu v súvislosti s fungovaním sociálnej univerzálnej služby, sa rozdelili medzi zákonodarcu a Inštitút, ktorý ako výkonný orgán určuje nárok každého operátora na odškodnenie podľa kritérií stanovených zákonom.
- 33 Belgické kráľovstvo zdôrazňuje, že liberalizovaný systém osobitnej sociálnej univerzálnej služby, o akú ide vo veci samej, v rámci ktorého sa všetci operátori považujú za poskytovateľov tejto služby, zavádza trvalú hospodársku súťaž medzi operátormi a prináša veľké výhody spotrebiteľovi.
- 34 Dobré fungovanie tohto systému však vyžaduje existenciu nároku na odškodnenie, ktorý prináleží operátorom. Z tohto dôvodu sa zaviedlo odškodnenie, ktoré kryje sumu zákonného zníženia cien povinne poskytnutého na uspokojenie potrieb sociálne slabých účastníkov v pomere, v akom prekračuje jeho podiel na trhu. Takto vypočítané čisté náklady sú v súlade s prílohou IV časťou A tretím odsekom smernice 2002/22, ktoré sú definované ako „náklady vzťahujúce sa k... špecifickým koncovým užívateľom alebo skupinám koncových užívateľov, ktoré... môžu byť obsluhované len... za nákladových podmienok, ktoré spadajú mimo rámca bežných hospodárskych noriem“.
- 35 V súvislosti s tvrdením Komisie, že belgická právna úprava neupravuje preskúmanie údajného nespravodlivého zaťaženia, ktoré vyplýva z povinností univerzálnej služby, Belgické kráľovstvo uvádza, že zákonodarca sa domnieval, že zaťaženie je nespravodlivé v prípade, že operátor musí znášať čisté náklady a podá žiadosť na financovanie. Akékoľvek iné posúdenie nespravodlivosti zaťaženia by v belgickom systéme viedlo k narušeniu hospodárskej súťaže medzi dotknutými podnikmi, lebo napriek tomu, že všetci majú rovnaké povinnosti, by nárok na náhradu škody mali len niektoré z podnikov.

- 36 Okrem toho Belgické kráľovstvo uvádza, že ešte pred vydaním rozhodnutia o nespravodlivosti tohto zaťaženia, Inštitút podľa prílohy IV časti A smernice 2002/22 vykonal výpočet čistých nákladov, ktoré vznikli poskytnutím sociálnej univerzálnej služby. Po prvý raz sa výpočet uskutočnil v roku 2002 a následne sa aktualizoval v roku 2005 najmä po zohľadnení prípadných obchodných výhod, ktoré Belgacom mohol mať z dôvodu monopolného postavenia v danom období.
- 37 Pokiaľ ide o požiadavku transparentnosti uvedenú v článku 12 ods. 2 smernice 2002/22, Belgické kráľovstvo zdôrazňuje, že definitívne rozhodnutie o výpočte čistých nákladov sa uverejnilo 18. mája 2005 na webovej stránke Inštitútu.
- 38 Navyše zásah zákonodarcu bol nevyhnutný vzhľadom na požiadavky ústavy, lebo systém kompenzácií vyplácaných v prospech operátorov sa má považovať za daňový systém.
- 39 Smernica 2002/22 obsahuje povinnosť uskutočniť jednorazové posúdenie údajného nespravodlivého zaťaženia, čo má za následok zavedenie všeobecného mechanizmu financovania uvedeného v článku 13 ods. 2 tejto smernice. Komisia omylom nezohľadnila existujúci základný rozdiel medzi výpočtom čistých nákladov podľa rozhodnutia o údajnom nespravodlivom zaťažení a podľa rozhodnutia o systéme kompenzácií, ktorý bol jednorazovým úkonom vydaným po prijatí zákona z 13. júna 2005 na strane jednej, a výpočtom čistých nákladov podľa článku 45a prílohy tohto zákona, ktorý sa vykonáva každoročne s cieľom vyplatiť odškodnenie všetkým dotknutým operátorom na strane druhej.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 40 Na úvod treba uviesť, že cieľom smernice 2002/22 je vytvoriť harmonizovaný regulačný rámec, ktorý by oblasti elektronických komunikácií zaručil poskytnutie univerzálnej služby, t. j. minimálneho súboru služieb všetkým koncovým užívateľom za prijateľné ceny. Podľa článku 1 ods. 1 tejto smernice je jedným z cieľov zaručiť prístupnosť kvalitných verejných služieb v celom Európskom spoločenstve prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže a výberu (rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 28).
- 41 Podľa článku 3 ods. 2 tejto smernice členské štáty stanovujú najefektívnejší a najprímeranejší prístup k zabezpečeniu implementácie univerzálnej služby, pričom budú rešpektovať princípy objektivity, transparentnosti, nediskriminácie a proporcionality a budú sa snažiť o minimalizáciu skresľovania trhu, pričom budú rešpektovať verejný záujem (rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 29).
- 42 Odôvodnenie č. 4 smernice 2002/22 uvádza, že zabezpečenie univerzálnej služby môže zahŕňať poskytovanie niektorej služby niektorým koncovým užívateľom za ceny, ktoré sa odchyľujú od cien vyplývajúcich z bežných trhových podmienok. Z týchto dôvodov zákonodarca Spoločenstva stanovil, ako uvádza odôvodnenie č. 18 tejto smernice, že členské štáty by v prípade potreby mali vytvoriť mechanizmy financovania čistých nákladov povinnosti univerzálnej služby v prípadoch, keď sa preukáže, že povinnosť môže byť splnená len so stratou alebo s čistými nákladmi, ktoré ležia mimo normálnych obchodných noriem.
- 43 Podľa článku 12 ods. 1 prvého pododseku smernice 2002/22 ak národné regulačné orgány usúdia, že poskytovanie univerzálnej služby podľa článkov 3 až 10 tejto smernice

môže predstavovať nespravodlivé zaťaženie podnikov určených na poskytovanie univerzálnej služby, musia kalkulovať čisté náklady za jej poskytovanie.

- 44 Treba konštatovať, že hoci ustanovenia článku 12 ods. 1 druhého pododseku a prílohy IV smernice 2002/22 upravujú, ako majú byť vypočítané čisté náklady za poskytovanie univerzálnej služby v prípade, že národné regulačné orgány usúdia, že jej poskytovanie môže predstavovať nespravodlivé zaťaženie, ani z uvedeného článku 12 ods. 1 a ani z iného ustanovenia tejto smernice nevyplýva, že by zákonodarca Spoločenstva mal v úmysle sám stanoviť podmienky, za ktorých majú uvedené orgány už vopred rozhodnúť, že toto poskytovanie môže byť takýmto nespravodlivým zaťažením.
- 45 Za týchto podmienok Belgické kráľovstvo neporušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 tejto smernice tým, že stanovilo podmienky, na základe ktorých sa má určiť, či toto zaťaženie je spravodlivé alebo nespravodlivé.
- 46 Naopak z ustanovení článku 13 smernice 2002/22 vyplýva, že len na základe výpočtu čistých nákladov na poskytovanie univerzálnej služby podľa článku 12 tejto smernice môžu národné regulačné orgány konštatovať, že podnik poverený poskytovaním univerzálnej služby je skutočne nespravodlivo zaťažený a že členské štáty musia na žiadosť tohto podniku rozhodnúť o podmienkach odškodnenia z dôvodu týchto nákladov.
- 47 Podľa ustanovení článku 12 ods. 1 druhého pododseku písm. a) smernice 2002/22, ako aj prílohy IV tejto smernice musí byť takýto výpočet urobený pre každý podnik určený na poskytovanie univerzálnej služby.

- 48 Vzhľadom na to, že zistenie, že poskytovanie tejto služby je nespravodlivým zaťažením pre jeden podnik alebo pre viacero podnikov, je nevyhnutným predpokladom na zavedenie mechanizmov odškodnenia nákladov vynaložených týmto podnikom alebo týmito podnikmi, je potrebné vymedziť pojem „nespravodlivé zaťaženie“, pretože tento pojem smernica 2002/22 nedefinuje.
- 49 Z odôvodnenia č. 21 smernice 2002/22 vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva mechanizmy úhrady čistých nákladov, ktoré môžu vzniknúť podniku pri poskytovaní univerzálnej služby, spája s existenciou nadmerného zaťaženia tohto podniku. Tvrdiac, že čisté náklady univerzálnej služby nie sú nutne nadmerným zaťažením pre všetky dotknuté podniky, bolo zámerom zákonodarcu vylúčiť, aby sa všetky čisté náklady za poskytovanie univerzálnej služby automaticky uhradili formou nároku na odškodnenie. Za týchto podmienok nespravodlivým zaťažením, ktoré národný regulačný orgán musí konštatovať ešte pred akýmkoľvek odškodnením, je zaťaženie, ktoré je pre každý dotknutý podnik nadmerné z hľadiska jeho schopnosti znášať zaťaženie v závislosti od druhu podniku, najmä od jeho zariadení, ekonomickej a finančnej situácie, ako aj jeho podielu na trhu.
- 50 Keďže v tejto súvislosti v smernici 2002/22 nie je podrobná úprava, je síce úlohou národného regulačného orgánu všeobecne a neosobne stanoviť kritériá, pomocou ktorých možno určiť hranice, ktoré keď sa prekročia, zaťaženie môže byť považované za nadmerné vzhľadom na charakteristiky uvedené v predchádzajúcom bode, ale s cieľom uplatniť článok 13 tejto smernice tento orgán môže konštatovať, že zaťaženie v dôsledku poskytnutia univerzálnej služby je nespravodlivé len pod podmienkou, že podrobne preskúmal situáciu každého dotknutého podniku podľa týchto kritérií.
- 51 Ak národný regulačný úrad konštatuje, že jeden určený podnik alebo viac určených podnikov, ktorí sú poskytovateľmi univerzálnej služby, znášajú nespravodlivé zaťaženie, a ak tento podnik alebo tieto podniky požiadajú o odškodnenie, je úlohou

členského štátu zaviesť potrebné mechanizmy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. a) smernice 2002/22, z ktorej okrem toho vyplýva, že toto odškodnenie je vo výške čistých nákladov vypočítaných podľa článku 12 tejto smernice.

52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že členské štáty bez toho, aby porušili povinnosti vyplývajúce zo smernice 2002/22, nemôžu konštatovať, že poskytovanie univerzálnej služby je skutočne nespravodlivým zaťažením, za ktoré sa poskytne odškodnenie, bez uskutočnenia výpočtu čistých nákladov, ktoré toto zaťaženie predstavuje pre každý podnik, ktorý je povinný službu poskytovať, a posúdenia, či náklady sú pre tento podnik nadmernou záťažou. Ďalej členské štáty nemôžu prijať systém odškodnenia, ktorý by nesúvisel s týmito čistými nákladmi.

53 Vo svetle týchto úvah je vhodné preskúmať dôvodnosť prvého žalobného dôvodu.

54 Z článku 74 zákona z 13. júna 2005, tak ako ho vykladá zákon z 25. apríla 2007, vyplýva, že v súvislosti s konštatovaním, že poskytnutie sociálnej zložky univerzálnej služby je nespravodlivým zaťažením, sa belgický zákonodarca domnieval, že v miere, v akej sa pri výpočte čistých nákladov zohľadnilo akékoľvek nepriame zvýhodnenie, vrátane nehmotnej výhody, ktorá môže z tohto plnenia vyplývať, možno „akýkoľvek deficit zistený na základe výpočtu považovať za neprimerané zaťaženie“. Z tohto článku 74 zároveň vyplýva, že uvedený zákonodarca rozhodol, že ak sa zistí, že počet znížených taríf poskytnutých operátorom je vyšší než počet znížených taríf zodpovedajúcich jeho podielu na celkovom obrate na trhu s verejnými telefónnymi službami, uvedený operátor bude odškodnený sumou, ktorá zodpovedá tomuto rozdielu.

- 55 Belgický zákonodarca v roku 2005 rozhodol, že poskytovanie sociálnych taríf v rámci univerzálnej služby je nespravodlivým zaťažením, pričom sa opieral o stanovisko Inštitútu z roku 2002, ktoré sa týkalo nákladov, ktoré znáša tradičný operátor – Belgacom – a vzťahovalo sa na odhady na rok 2003.
- 56 Ako vyplýva zo zistení uvedených v bode 44 tohto rozsudku, nič neodporuje tomu, aby národný regulačný orgán na základe vyššie uvedených údajov, v čase, keď zákon z 13. júna 2005 zaväzoval všetkých telekomunikačných operátorov ponúkať sociálne tarify, určil, že náklady na poskytovanie univerzálnej služby „môžu“ byť nespravodlivým zaťažením v zmysle článku 12 smernice 2002/22.
- 57 Naopak pravidlá stanovenia nespravodlivého zaťaženia poskytujúce právo na odškodnenie takým spôsobom, ako stanovuje tento zákon, zrejme nie sú v súlade s požiadavkami článku 13 smernice 2002/22.
- 58 Po prvé belgický zákonodarca sa domnieval, že každý deficit zistený na základe výpočtu čistých nákladov je „nespravodlivým zaťažením“, a súčasne priznal právo na odškodnenie aj operátorom, pre ktorých čisté náklady, ktoré znášajú z dôvodu uloženej povinnosti poskytovať univerzálnu službu, nie sú nadmerným zaťažením, hoci z bodu 49 tohto rozsudku vyplýva, že hoci je deficit zaťažením, nie je nutne nadmerným zaťažením pre každého operátora.
- 59 Po druhé posúdenie tohto nadmerného charakteru zaťaženia vzťahujúceho sa na poskytovanie univerzálnej služby počíta s konkrétnym preskúmaním čistých nákladov, ktoré vznikajú každému operátorovi pri tomto poskytovaní, a súčasne s preskúmaním jednotlivých vlastností každého operátora, a to úrovne jeho zariadení, ekonomickej

a finančnej situácie, ako aj jeho podielu na trhu, ako to vyplýva z bodov 47 a 49 tohto rozsudku. Belgické kráľovstvo však nepreukázalo, a nevyplýva to ani zo skutočností uvedených v spise, ktorý bol predložený Súdnemu dvoru, že by belgický zákonodarca zohľadnil všetky uvedené vlastnosti, keď dospel k záveru, že poskytovanie univerzálnej služby je nespravodlivým zaťažením.

- 60 Po tretie tým, že zákon z 13. júna 2005 stanovuje, že všetky náklady znášané z dôvodu, že počet znížených taríf poskytnutých operátorom proporčne prekračuje jeho podiel na trhu, musia byť automaticky odškodnené, zavádza mechanizmus priznávania náhrad bez ohľadu na čisté náklady poskytovania univerzálnej služby, ktoré boli vypočítané podľa článku 12 smernice 2002/22.
- 61 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvému žalobnému dôvodu Komisie založenému na porušení povinností vyplývajúcich z článku 13 smernice 2002/22 treba vyhovieť.

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa výpočtu čistých nákladov na poskytovanie univerzálnej služby

Argumentácia účastníkov konania

- 62 V druhom žalobnom dôvode Komisia jednak uvádza, že v belgickej právnej úprave je výpočet čistých nákladov na poskytovanie univerzálnej služby založený na hypotetickej strate, ktorá sa rovná sume celkového počtu poskytnutých znížených taríf, ktoré pomerne prekračujú podiel dotknutého operátora na trhu, pričom nie sú zohľadnené

skutočné náklady, ktoré by podniku v skutočnosti nevznikli, ak by nemusel poskytovať univerzálnu službu. Takýto postup je v rozpore s článkom 12 smernice 2002/22, ako aj s povinnosťou vyplývajúcou z prílohy IV časti A.

63 Na druhej strane spôsob výpočtu zakotvený v belgickej právnej úprave nezohľadňuje ekonomické výhody v prospech určeného podniku, hoci smernica 2002/22 stanovuje, že výpočet čistých nákladov zohľadní prínosy, ktoré môže poskytovanie univerzálnej služby zabezpečiť, vrátane nehmotného prospechu.

64 Navyše Komisia tvrdí, že Belgické kráľovstvo omylom považuje pojmy „príjmy“ a „náklady“ za synonymá. To, že poskytovateľ má nižšie príjmy z dôvodu, že musí ponúkať sociálnu tarifu, nemá nič spoločné s otázkou, aké dodatočné čisté náklady znáša preto, lebo má povinnosť univerzálnej služby.

65 Skutočné dodatočné náklady, ktoré tento poskytovateľ znáša, t. j. náklady, ktorým sa mohol vyhnúť, ak by nemusel ponúkať sociálnu tarifu, totiž úplne nezodpovedajú sume zliav, ktoré musel poskytnúť. Tieto náklady závisia jednak od štruktúry nákladov dotknutého operátora, ktorá zasa závisí od typu služieb, ktoré poskytol, a jednak od vzťahu tohto operátora ku klientom. Je však značný rozdiel medzi dodatočnými nákladmi, ktoré vynakladá tradičný operátor, pretože tento operátor naďalej ponúka pevnú linku niektorým sociálne slabším klientom zavedenú už pred niekoľkými rokmi, a dodatočnými nákladmi vynakladanými novým operátorom, ktorý zapája do siete nových sociálne slabších klientov.

- 66 Komisia sa v súvislosti s výpočtom ekonomických výhod domnieva, že tvrdenie, že operátori v zásade nemajú žiadny nepriamy ekonomický prospech, sa neopiera o nijaký konkrétny dôkaz. Keďže Inštitút neuskutočnil výpočet čistých nákladov – výpočet uskutočnený v roku 2002 týkajúci sa Belgacomu treba považovať za zastaralý a nevhodný – nemožno v nijakom prípade tvrdiť, že povinnosť ponúkať sociálne tarify neprináša žiadnemu z operátorov ekonomickú výhodu.
- 67 Belgické kráľovstvo k tvrdeniu, že výpočet je úplne v súlade s požiadavkami smernice 2002/22, dodáva, že čisté náklady záväzkov univerzálnej služby v belgickom systéme zodpovedajú rozdielu medzi príjmami poskytovateľa univerzálnej služby dosiahnutými v bežných ekonomických podmienkach a príjmami, ktoré by poskytovateľ dosiahol po zľavách, ktoré zákon priznáva príjemcom sociálnych taríf.
- 68 Ak by operátor nemal povinnosť univerzálnej služby, mohol by sa vyhnúť jedine finančným stratám v podobe povinného zníženia taríf. Bez ohľadu na typ uplatňovanej tarify totiž operátori ponúkajú existujúcim účastníkom tú istú službu.
- 69 Keďže každý operátor verejnej telefónnej služby je povinný ponúkať spotrebiteľom univerzálnu službu, nepriama ekonomická výhoda nemôže byť zistená u jedného operátora. Prípadné výhody by pravdepodobne boli zhodné u všetkých operátorov.
- 70 Hoci podľa žalovaného členského štátu záver, že tradičný operátor má veľkú ekonomickú výhodu v porovnaní s inými operátormi, odôvodňuje prijatie článku 45a prílohy zákona z 13. júna 2005, zavedeného článkom 200 zákona z 25. apríla 2007, ktorý zaviedol mechanizmus zníženia kompenzácie priznanej tomuto tradičnému

operátorovi, neznamená to ešte uznanie skutočnosti, že takúto výhodu by mohli mať aj iní operátori.

- 71 Belgické kráľovstvo uvádza, že vzhľadom na znenie prílohy IV smernice 2002/22 možno do výpočtu čistých nákladov zahrnúť dva druhy nákladov, a to jednak straty, ktoré vznikli v dôsledku toho, že náklady univerzálnej služby nie sú pokryté príjmami z nej, a jednak náklady, ktoré vyplývajú z rozdielov oproti bežným ekonomickým podmienkam.
- 72 Prístup belgického zákonodarcu, ktorý spočíva v tom, že za čisté náklady sa považujú všetky zľavy v porovnaní s bežnými ekonomickými podmienkami, ktoré poskytovatelia sociálnej univerzálnej služby musia poskytnúť sociálne odkázaným účastníkom, je v súlade so znením prílohy IV časťou A smernice 2002/22. Podľa Belgického kráľovstva by opačné riešenie v belgickom liberalizovanom systéme viedlo k narušeniu hospodárskej súťaže medzi telekomunikačnými podnikmi, pretože by všetky podniky boli povinné priznávať sociálne zľavy, ale dostávali by rôzne odškodnenie.
- 73 Pokiaľ ide o preskúmanie ekonomických výhod, Belgické kráľovstvo na jednej strane tvrdí, že výpočet čistých nákladov uskutočnený pri Belgacom zohľadňoval ekonomické výhody, ktoré pri poskytovaní univerzálnej služby mohla mať spoločnosť, ktorá mala v danom období monopolné postavenie na trhu, a na druhej strane tvrdí, že od liberalizácie univerzálnej služby sa každoročne robí výpočet čistých nákladov pri určovaní výšky odškodnenia vyplácaného každému operátorovi na základe jeho žiadosti o odškodnenie. Z analýzy belgického liberalizovaného systému možno vydedukovať, že nepriame ekonomické výhody, ktoré operátori môžu získať z poskytovania sociálnych zliav, sú prípadne zhodné pre všetkých operátorov.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 74 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustanovení prílohy IV časti A smernice 2002/22 čisté náklady za poskytovanie univerzálnej služby sa vypočítajú ako rozdiel medzi čistými nákladmi určeného podniku s povinnosťou poskytovania univerzálnej služby a podniku bez tejto povinnosti. Z tohto dôvodu podľa týchto ustanovení treba správne posúdiť náklady, ktorým by sa určený podnik mohol vyhnúť, keby nemal povinnosti univerzálnej služby a ak by mal možnosť voľby nesplniť tieto povinnosti, a posúdiť výhody, vrátane nehmotného prospechu pre operátora univerzálnej služby.
- 75 Ďalej podľa článku 45a zákona z 13. júna 2005 čisté náklady sociálnej zložky univerzálnej služby sa rovnajú rozdielu medzi príjmami, ktoré by operátor dosiahol za bežných obchodných podmienok, a príjmami, ktoré dosiahne v dôsledku zákonom stanovených zliav poskytnutých príjmomom sociálnej tarify.
- 76 V prvej časti uplatňovaného žalobného dôvodu Komisia uvádza, že výpočet uvedený v spornej vnútroštátnej právnej úprave nezohľadňuje skutočné náklady, ktorým by sa určený podnik vyhol, ak by mal možnosť voľby nesplniť záväzky univerzálnej služby.
- 77 Treba zdôrazniť, že táto časť sa týka právnej úpravy výpočtu čistých nákladov záväzku univerzálnej služby obsiahnutej v smernici 2002/22, ktorá spočíva v zohľadnení dodatočných nákladov, ktoré musel určený podnik znášať práve z dôvodu, že tieto záväzky súvisia s touto univerzálnou službou. Táto časť žalobného dôvodu by bola dôvodná len v prípade, že by sporná metóda výpočtu kogentne vylučovala zohľadnenie týchto dodatočných nákladov.

- 78 Z tohto hľadiska síce je nepochybné, že metóda výpočtu čistých nákladov na poskytovanie služieb za sociálne tarify zavedená zákonom z 13. júna 2005 sa odlišuje od metódy použitej pre iné zložky univerzálnej služby, napr. „pevná geografická zložka“, poskytovanie verejných telefónov alebo univerzálna informačná služba, pri ktorých sa výslovne stanovuje, že sa zohľadnia „ušetrené náklady“, ale táto skutočnosť sama osebe nepostačuje na konštatovanie, že výpočet čistých nákladov na poskytovanie služieb za sociálne tarify porušuje požiadavky smernice 2002/22.
- 79 Okrem toho z údajov uvedených v spise predložennom Súdneho dvoru nemožno vylúčiť, že je nesprávne tvrdenie Belgického kráľovstva, podľa ktorého jedinou finančnou stratou, ktorej by sa operátor mohol vyhnúť, ak by nemal záväzok poskytovať služby za sociálne tarify, sú povinné zníženia taríf, pretože operátori bez ohľadu na druh uplatňovanej tarify ponúkajú účastníkovi rovnakú službu. Zo spisu totiž vyplýva, že bez ohľadu na situáciu týchto rôznych operátorov sa samotný obsah rôznych služieb, ktoré ponúkajú svojim účastníkom, a v dôsledku toho ani štruktúra nákladov súvisiacich s daným obsahom nemení len na základe skutočnosti, že niektorí z týchto účastníkov majú nárok na sociálne tarify.
- 80 Komisia teda nepreukázala, že sporná vnútroštátna právna úprava tým, že stanovila, že čisté náklady sociálnej zložky univerzálnej služby sa rovnajú rozdielu medzi príjmami, ktoré by poskytovateľ, ktorý ponúka služby za sociálne tarify, dosiahol za bežných obchodných podmienok, a príjmami, ktoré skutočne dosiahne v dôsledku zníženia taríf stanovených v tejto právnej úprave pre príjemcov sociálnych taríf, nezohľadňuje náklady, ktorým by sa určené podniky poskytujúce univerzálnu službu vyhli, ak by mali možnosť voľby nesplniť si povinnosť týkajúcu sa tejto služby.
- 81 Prvú časť druhého žalobného dôvodu treba zamietnuť.

- 82 V druhej časti tohto žalobného dôvodu sa uvádza, že výpočet stanovený v spornej vnútroštátnej úprave nezohľadňuje ekonomické výhody, ktoré dotknuté podniky majú z poskytovania služieb za sociálne tarify, vrátane nehmotných výhod.
- 83 Belgické kráľovstvo tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že povinnosť poskytovať služby za sociálne tarify sa vzťahuje na všetkých operátorov, ktorí pôsobia na území Belgicka, ekonomické výhody sú v zásade potenciálne zhodné pre všetkých týchto operátorov. Pritom je nesporné, že sporná vnútroštátna úprava nezohľadňuje možné ekonomické výhody vyplývajúce z poskytovania služieb za sociálne tarify.
- 84 Z ustanovení článku 12 ods. 1 druhého pododseku písm. a) v spojení s prílohou IV smernice 2002/22 vyplýva, že výpočet čistých nákladov na poskytovanie univerzálnej služby musí zahŕňať posúdenie výhod, vrátane nehmotných výhod, ktoré z nej vyplývajú dotknutému operátorovi. Vzhľadom na to, že tieto ustanovenia sú súčasťou harmonizovaného regulačného rámca, ktorý chce vytvoriť smernica 2002/22, je úlohou členských štátov zohľadniť tieto výhody pri zavádzaní pravidiel, podľa ktorých majú byť vypočítané čisté náklady na poskytovanie univerzálnej služby.
- 85 Za týchto podmienok treba konštatovať, že druhá časť druhého žalobného dôvodu je dôvodná.

86 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Belgické kráľovstvo si tým, že

- jednak do výpočtu čistých nákladov na poskytovanie sociálnej zložky univerzálnej služby nezahrnulo ekonomické výhody, vrátane nehmotných výhod, ktoré získavajú podniky poverené jej poskytovaním, a
- jednak tým, že všeobecne a na základe výpočtu čistých nákladov poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým jediným poskytovateľom tejto služby, stanovilo, že všetky podniky, ktoré sú povinné poskytovať túto službu, skutočne z tohto dôvodu znášajú nespravodlivé zaťaženie, pričom konkrétne nepreskúmalo čisté náklady, ktoré predstavuje poskytovanie univerzálnej služby pre každého dotknutého operátora, a ani neskúmalo všetky vlastnosti operátora ako napr. úroveň jeho zariadení alebo jeho ekonomickú a finančnú situáciu,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 ods. 1 a článku 13 ods. 1 smernice 2002/22.

O trovách

87 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Na základe článku 69 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku môže Súdny dvor rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania, ak nemali úspech aspoň v jednej alebo vo viacerých častiach predmetu konania.

88 Keďže v tomto konaní Komisia nemala úspech v niektorých častiach predmetu konania, je potrebné zaviazat Belgické kráľovstvo na náhradu dvoch tretín trov konania a Komisiu na náhradu jednej tretiny trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Belgické kráľovstvo si tým, že

- **jednak do výpočtu čistých nákladov na poskytovanie sociálnej zložky univerzálnej služby nezahrnulo ekonomické výhody, vrátane nehmotných výhod, ktoré získavajú podniky poverené jej poskytovaním, a**

- **jednak tým, že všeobecne a na základe výpočtu čistých nákladov poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým jediným poskytovateľom tejto služby, stanovilo, že všetky podniky, ktoré sú povinné poskytovať túto službu, skutočne z tohto dôvodu znášajú nespravodlivé zaťaženie, pričom konkrétne nepreskúmalo čisté náklady, ktoré predstavuje poskytovanie univerzálnej služby pre každého dotknutého operátora, a ani neskúmalo všetky vlastnosti operátora ako napr. úroveň jeho zariadení alebo jeho ekonomickú a finančnú situáciu,**

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 ods. 1 a článku 13 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002

o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby).

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť dve tretiny trov konania. Európska Komisia je povinná nahradiť jednu tretinu trov konania.

Podpisy